

“Belge yoksa tarih de yoktur”: Mary Ritter Beard ve Kadın Arşivlerinin Erken Tarihi

“No Documents-No History”: Mary Ritter Beard and the Early History of Women’s Archives¹

Anke Voss-Hubbard

Arşivci, Kütüphane (William Munroe Special Collections - Concord Free Public Library)

Çeviren/ Translated by Gökseven Abdal
Çeviri editörü / Translation Editor Sevdâ Akyüz

Tarihteki kadınlara dair gerçek tarih bilgisi olmaksızın, ölü kadınların ruhları yaşayan kadınlara ve erkeklere büsbütün musallat olur.² - Mary Ritter Beard

Özet

1930'lar, ABD'nin ulusal koruma girişimleri tarihinde önemli bir döneme işaret eder. Kurulan Ulusal Arşivler yoluyla kamuya ait belgelerin korunmasının garanti altına alındığı bu dönemde, kadınların uygarlık tarihindeki rolüne ilişkin belgeleri kurtarma macerası henüz emekleme aşamasındaydı. Tarihçi Mary Ritter Beard, ileriki yıllarda kendini kadın arşivlerinin geliştirilmesine adadı. İkinci Dünya Savaşı'nın başlangıcında Dünya Kadın Arşivleri Merkezi'ni kurma girişimi başa-

rısızlıkla sonuçlanınca, Beard hayalini gerçekleştirmenin yollarını yüksek öğrenim kurumlarında aradı ve kadınlar hakkındaki kaynakların yine kadınlar tarafından toplanması konusunda birçok üniversiteye ilham verdi. Smith Üniversitesi, kampüs içinde bir kadın arşivi kurma düşüncesini destekleme konusunda en büyük taahhüdü verdi. 1940'lı yılların başlarından itibaren Mary Beard, koleksiyonun 1942'den 1965'e kadar yöneticiliğini üstlenen ve Smith Üniversitesi'nde kadın arşivi kurulmasının ateşli bir savunucusu olan Margaret Storrs Grierson ile yakın bir ilişki kurdu. Böylece, bu iki kadının bitmez tükenmez çabaları ABD'de en çok tanınan kadın koleksiyonlarından birinin temelini oluşturdu.

Abstract

The 1930s marked an important moment in the history of the national preservation effort in the United States. While the establishment of the National Archives ensured the preservation of the public record, a quest to salvage the record of women's role in civilization was just beginning. Historian Mary Ritter Beard made a

- Bu yazı, Amerikan Arşivciler Derneği'nin (Society of American Archivists) izniyle çevrilmiş ve yayımlanmıştır, www.archivists.org. ©2013 Amerikan Arşivciler Derneği, İngilizce baskı. ©2024 Amerikan Arşivciler Derneği, Türkçe baskı. Bu yazı ilk olarak *American Archivist* dergisinin 58. sayısında yayımlandı (Kış 1995): 16-30. Ayrıca bkz. Anke Voss-Hubbard, “No Documents-No History”: Mary Ritter Beard and the Early History of Women's Archives,” *Perspectives on Women's Archives* içinde, ed. Tanya Zanish-Belcher ve Anke Voss (Chicago: Society of American Archivists, 2013).
- “The Historical Approach to Learning About Women” (Kadınları Çalışmaya Tarihsel Yaklaşım) (konuşma metni, Radcliffe Koleji, 22 Mayıs 1944), Mary Ritter Beard Arşivi (A-9), Schlesinger Kütüphanesi, Radcliffe Üniversitesi, Cambridge, MA.

commitment to the promotion of women's archives throughout the next decades. After she failed to establish a World Center for Women's Archives at the dawn of the Second World War, Beard sought her dream in institutions of higher learning, inspiring many colleges and universities to collect source materials by and about women. Smith College made the greatest commitment to support a women's archives on its campus. Beginning in the early 1940s, Mary Beard nurtured a close relationship with an ardent supporter of such an archives at Smith College, Margaret Storrs Grierson, the collection's director from 1942 through 1965. The tireless efforts of these two women provided the foundation for what has evolved into one of the most widely recognized women's collections in the United States

TARİHÇİ MARY RITTER BEARD (1876–1958) KARIYERİ BOYUNCA ARŞİVCİLERE, EĞİTİMCİLERE VE TARİHÇİLERE, UYGARLIK İNŞASINA KADINLARIN KATKILARINI MUHAFAZA ETME, ÖĞRETME VE İNCELEME ÇAĞRISINDA BULUNDU. Tarihçi Nancy F. Cott'a göre Beard, kadınların her zaman “erkeklerle birlikte uygarlığın yaratıcıları” olduğuna ve “geçmişteki ortak önderliklerini belgelemenin bu düşüncüyü çağdaş bir gerçekliğe dönüştürmeye yardımcı olacağına” inanmıştı.³ Nihayet Beard'ın bu hedefe olan bağlılığı Smith Üniversitesi'ndeki Sophia Smith Koleksiyonu'nun kurucusu arşivci Margaret Storrs Grierson'a ilham verdi ve Grierson kadın tarihine ilişkin birincil kaynaklardan oluşan bir koleksiyon kurma düşüncesini desteklemek için üniversite yönetimini ve mezunlarını bir araya getirdi. Beard'ın kadın koleksiyonunun kuruluş sürecine dahil olma hikâyesi, kadın çalışmalarına olan kalıcı katkısını ve Amerika'da kadın arşivlerinin geliştirilmesinde üstlendiği önemli rolü aydınlığa kavuşturmaktadır.

Tabii ki, birincil kaynakların tarih araştırması içindeki değerini ve bu belgeleri korumanın aciliyetini fark eden tek tarihçi Beard değildi. Tarihçi J. Franklin Jameson, 1800'lerin sonlarından başlayarak Amerikan Tarihi Derneği (AHA) ve Carnegie Enstitüsü'nün Tarih Araştırmaları Bölümü'nde bir ulusal arşiv kampanyası yürüttü. Jameson ve diğerleri federal hükümete ait belgeleri korumak amacıyla kurulacak arşiv için yıllarca mali destek aradılar. Başkanlıktan bir dönem kısmi destek alsalar da, yirminci yüzyılın ilk yirmi yılında ulusal arşiv kurma amacıyla atılan sayısız yasal girişimin boşa çıktığını gördüler. Nihayet, yasa tasarısı meclisten geçti ve 1926 yılının Mayıs ayında Başkan Calvin Coolidge bir arşiv binası için finansman sağlayan tasarıyı imzaladı; ancak meclisin “federal hükümetin arşivlerini koruma ve on-

larla ilgilenme konusunda geniş yetkisi” olan bir koruma programı başlatması, neredeyse bir on yıl daha aldı.⁴

1934 yılında Ulusal Arşiv Yasası'nın kabul edilmesiyle Amerika Birleşik Devletleri Kongresi, ulusal koruma çabalarına önderlik edecek bir kurum kurdu. 1930'lar ve 1940'lar boyunca veri depolama merkezleri, yayımlanmamış kaynakları toplama girişimlerini önemli ölçüde artırdı. Bu dönemde özellikle çok sayıda akademik kütüphanede özel koleksiyonların genişletildiği gözlemlenmektedir. William L. Joyce'a göre, “araştırma üniversitenin temel hedefi haline geldiğinde[.]... burs da kurumsallaşıp profesyonelleştirilmiştir.”⁵ Ancak Beard'ı asıl dehşete düşüren şey kütüphanelerin birincil kaynakları toplama girişimlerinde kadınların tarihiyle ilgili materyallere nadiren yer verilmesiydi.

Kadın Arşivleri Kurma Girişimi

Mary Beard, Jameson'ın hedefine ulaştığı izlenimini edinir edinmez bir kadın arşivi oluşturma girişimine başladı. Beard, kadınlar hakkında birincil kaynakların korunması ve araştırılması için 1935 yılında bir merkez kurmayı planlıyordu. Suzanne Hildenbrand, Beard'ın başarılarının “birçok kişi ve kurumu, korunmaya alınmadığı takdirde kaybolabilecek materyalleri [kadınlar tarafından ve kadınlar hakkında yazılmış belgeler] korumaya teşvik ettiğine” dikkat çekti.⁶ Beard'ın kadın arşivleri adına yaptığı çalışmalar İkinci Dünya Savaşı'ndan önceki ve sonraki on yıllarda kadın koleksiyonları oluşturma yolunda gerçekleştirilen kapsamlı bir hareketin parçasıydı. Bir dünya arşiv merkezi kurma fikri bu tür girişimlerin ilklerindendi.

1930'ların başlarında Beard, kadın tarihine olan ilgisini açıkça ortaya koymuştu. Mary Beard ve tarihçi eşi Charles Beard, *American Citizenship* [Amerikan Vatandaşlığı] (1914) ve *The Rise of American Civilization* da [Amerikan Uygarlığının Yükselişi] (1927) dahil olmak üzere (şimdi herkes tarafından bilinen) birkaç tarih ders kitabı yazmışlardı. Bu ortaklığın mahiyeti gizemini koruyacak

3. Nancy F. Cott, düz., *A Woman Making History: Mary Ritter Beard Through Her Letters* (New Haven: Yale University Press, 1991), 21.

4. Donald R. McCoy, “The Struggle to Establish a National Archives in the United States,” *Guardian of Heritage: Essays on the History of the National Archives* içinde, düz. Timothy Walch (Washington, ABD: National Archives and Records Administration, 1985), 15. Ayrıca bkz. Victor Gondos Jr., *Franklin Jameson and the Birth of the National Archives, 1906–1926* (Philadelphia, ABD: University of Pennsylvania Press, 1981), James O'Toole, *Understanding Archives and Manuscripts*, Archival Fundamentals Series (Chicago, ABD: Society of American Archivists, 1990).

5. William L. Joyce, “The Evolution of the Concept of Special Collections in American Research Libraries,” *Rare Books and Manuscripts Librarianship* 3 (Bahar 1988): 23, 25.

6. Suzanne Hildenbrand, “Women's Collections Today,” *Special Collections* 3 (Bahar/Yaz 1986): 2. Hildenbrand bu koleksiyonların gelişimini kadın hareketinin belgesel kayıtlarını korumayı amaçlayan erken yirminci yüzyıl feministlerine bağlamaktadır.

gibi görünüyor çünkü yazışmalarının hiçbiri günümüze ulaşmayı başaramadı. Bununla birlikte, Mary Beard'ın bu ortak çalışmalarda üstlendiği rolün çağdaşları tarafından pek de tanınmadığı açıktır. Beard'ın bilimsel itibarı, kadın tarihi üzerine yaptığı kapsamlı bir çalışmadan oluşan *Woman as Force in History: A Study in Traditions and Realities* [Tarihte Bir Güç Olarak Kadın: Gelenekler ve Gerçekler Üzerine Bir Çalışma] adlı başyapıtına dayanıyordu.⁷

Beard, enerjisinin ve dikkatinin büyük kısmını kadın arşivlerini ve kadınlara geçmişlerini öğretmek için birincil kaynakları kullanacak bir üniversite müfredatını tanıtmaya harcarsa da kadın tarihi hakkında makaleler ve kitaplar yayımlamaya devam etti. Geçmişte hem arşivciler hem de tarihçiler kadınlara dair materyalleri tarihsel önemde bulmadıklarından, "kadınlara ait yeni fikirleri ve faaliyetleri hemen veya ilgi duyarak kayıt altına almaya başlamamaları" Radcliffe Üniversitesi'ndeki kadın koleksiyonunun küratörünü pek şaşırtmadı. Ancak arşivcilik ve tarih alanında çalışan kadınlar, kadın arşivlerinin yeniden tanınması arzusunun gerçekleştirilmesinde önemli rol oynadılar.⁸

Mary Beard'ın kadın tarihiyle ilgili kaynakları korumaya olan ilgisi, yirminci yüzyılın başlarında kadın hareketinin bazı temel önermeleriyle aynı fikirde olmaması nedeniyle daha da arttı. Beard'ın kadınlara tarih boyunca boyun eğdirildiği fikrini reddetmesi ve bu tezi kanıtlamak için belgesel kanıtların yeniden incelenmesi çağrısında bulunması 1930'larda oy hakkı hareketinde tartışmalara yol açtı. Beard, tarihin inşasında kadınların erkeklerle daima omuz omuza olduklarına inanıyordu. Düşüncelerini şöyle açıklıyordu: "Kadınların yaşamalarını ve emeklerini yüzyıllar boyunca takip ettiğimizde, kadınların toplum içinde daima gerçekçi ve dinamik bir

işlev ya da rol üstlendiğini görüyoruz".⁹ O dönemin feminist düşüncesine yönelik temel bir meydan okuma sayılabilecek bu düşünceden hareketle, "yaşamın önemine ve korunmasına ilişkin eylemlerin etkin bir şekilde gerçekleştirildiği veya bu temel kültürel sorumluluğun kişisel çıkar arayışından uzaklaştırıldığı her yerde" kadınların ve erkeklerin hayatı eşit olarak paylaştıklarını savundu.¹⁰ Beard'a göre, kadınlar toplum değerlerini tanımlama konusunda eşit derecede sorumluluk taşıyordu.

Tarihçi Barbara Turoff'a göre, bu düşünce tarzı Beard'da "kadınlar tarihsel önemlerini fark ettiklerinde özgüvenlerini de yeniden kazanacaklardı" inancına yol açtı.¹¹ Bu türden bir farkındalık olmadan, "modern kadınların potansiyellerini gerçekleştirme şansı çok azdır."¹² 1922 yılında Beard, kadınların tarihe olan katkılarını dikkate alma konusunda Arthur Schlesinger'in tarihçilere yaptığı çağrıya övgüde bulunurken onun kadınları tarihin bir parçası haline getirme arzusunun göz ardı edip sadece kadınların çağdaş oy hakkı mücadelesine odaklanan tarihçilere ise pek saygı duymuyordu. Beard'a göre burs programlarının çoğu, kadın tarihine "kadınların önemsiz, değersiz ya da erkeklere tabi olduğu şeklindeki geleneksel bakış açısı"yla yaklaşmaya devam ediyordu.¹³

Ana akım feminist düşünceyi reddetmesi tartışma yaratsa da Beard'ın tarihin araştırma alanını genişletme çağrısı birçok kişiye ilham verdi.¹⁴ Beard, kadınların uygarlığa olan katkıları kitaplara ve müfredata dahil edilmeden önce, tarihçilerin daha çok sayıda belgesel kanıtla başvurması gerektiğini fark etmişti. Nancy Cott'a göre Beard, kütüphanelerin ve arşivlerin kadınların bütüncü rolünü ortaya koyacak materyalleri içerdiğine inanıyordu. Cott'a göre Beard'ın amacı "tarihin çerçevesini kadınların da geçmişini dahil ederek genişletmekti". Çünkü "Belgeler onun odak noktasıydı [...] bu alandaki yeni vizyon sadece belgelere dayandırılarak" oluşturdu-

7. Bkz. Cott, *A Woman Making History*, 4–19; Beard & Beard, *American Citizenship* (New York, ABD: Macmillan, 1914); *The Rise of American Civilization*, 2 cilt (New York, ABD: Macmillan, 1927). Diğer işbirliği girişimlerine şu eserlerde yer verilmiştir: *Midpassage*, 2 cilt (New York, ABD: Macmillan, 1939); *The American Spirit: A Study of the Idea of Civilization in the United States* (New York, ABD: Macmillan, 1942); *A Basic History of the United States* (New York, ABD: Doubleday, 1944). Mary Beard'ın yayınlarından oluşan bir seçki için bkz. *On Understanding Women* (New York, ABD: Longmans, Green, 1931); editörlüğünü üstlendiği denemeler için bkz. *America Through Women's Eyes* (New York, ABD: Macmillan, 1933); *Woman as Force in History* (New York, ABD: Macmillan, 1946).

8. Eva Moseley, "Women in Archives: Documenting the History of Women in America," *Amerikan Arşivci dergisi* 36 (Nisan 1973): 216. Ayrıca bkz. aynı sayı içinde, Miriam Crawford, "Women in Archives: A Program for Action," 223–32; Mabel Deutrich, "Women in Archives: Ms. Versus Mr. Archivist," 171–81; Elsie Freeman Freivogel, "Women in Archives: The Status of Women in the Academic Professions," 182–202; Joanna Schneider Zangrando, "Women in Archives: An Historian's View on the Liberation of Clio," 203–24. Bkz. Michele F. Pacifico, "Founding Mothers: Women in the Society of American Archivists, 1936–1972," *Amerikan Arşivci dergisi* 50 (1987): 370–89.

9. Columbia Yayın Sistemleri ve Ulusal Radyo Kadın Komitesi sponsorluğunda gerçekleştirilen 1939 yılına ait "Woman—the Pioneer," başlıklı radyo kaydı, *Mary Ritter Beard: A Source Book* içinde, düz. Ann J. Lane (New York, ABD: Schocken Kitapları, 1977) 193.

10. Beard, "Introduction," *America Through Women's Eyes*, 5.

11. Barbara K. Turoff, *Mary Beard as Force in History* (Dayton, Ohio; ABD: Wright Eyalet Üniversitesi, 1979), 32.

12. Turoff, *Mary Beard as Force in History*, 48.

13. Mary Ritter Beard, *Woman as Force in History* (New York: 1946; yeni baskı, New York: Persea Books, 1987), 59.

14. En eski tartışmalardan biri için bkz. Alma Lutz, "Women's History," *Journal of the American Association of University Women* 40 (Güz 1946): 6–8. Seçilmiş araştırmaları için bkz. Gerda Lerner, "New Approaches to the Study of Women in American History," *Journal of Social History* 3 (Güz 1969): 53–62, "Placing Women in History: Definitions and Challenges," *Feminist Studies* 3 (Güz 1975): 5–14; Carroll Smith-Rosenberg, "The New Woman and the New History," (Yeni Kadın ve Yeni Tarih) *Feminist Studies* 3 (Güz 1975): 185–98.

labilirdi. Bununla birlikte, büyük bir ironi olarak, Beard yazdıklarını asla kadın araştırmaları için kaynak olarak görmemişti.¹⁵

Dünya Kadın Arşivleri Merkezi

Macaristan doğumlu pasifist-feminist Rosika Schwimmer'in Dünya Kadın Arşivleri Merkezi'ni [the World Center for Women's Archives-WCWA] kurma düşüncesiyle Beard'la yan yana gelmesiyle birlikte, Beard de kadınlara ilişkin belgesel kanıtları toplama ve inceleme arayışını ciddileştirmeye başladı. "Feminist-Pasifist Arşiv" başlıklı yazısında da ifade ettiği gibi Schwimmer, "kadın mücadelesine ve başarılarına dair gerçeklerin" dünyaya barış getireceği düşüncesinin korunması gerektiğini düşünüyordu. Schwimmer'in hedefi, kadınların barış hareketindeki rolünü belgelemekle sınırlıyken Beard'ın amacı daha geniş çaplıydı.

Beard, başından beri, kadınların çeşitli faaliyetlerine dair materyal toplamak amacıyla Merkez'in genişletilmesi gerektiğine ve böylece buranın kadın araştırmaları için hem arşiv hem de eğitim merkezi işlevi göreceğine inanıyordu. 1935 yılında, Beard sponsor adaylarına yazdığı mektupta bu durumdan şöyle bahsediyor: "Rafların belgelerle doldurulmasından daha fazlasını talep ediyoruz. Bizim düşüncemiz bu merkezi hayati bir eğitim kurumuna dönüştürmek ve bugün "yüksek öğrenim kademelerinde" sadece erkek kültürüne gösterilen dikkatin, Merkez'in barındırdığı arşivlerin temsil ettiği kültüre de gösterilmesini sağlamaktır."¹⁶

Merkez, ilk organizasyon kurulu toplantısını New York'ta yaptı. Ana karar alma organı olarak bir yönetim kurulu atamanın yanı sıra, açılış toplantısına katılanlar tanınmış kadın sponsorları danışman olarak hizmet vermeye davet ettiler. Misyon ve odak konusundaki iç çekişmeler daha en baştan gruplaşmalara yol açtı. Schwimmer ve diğerleri New York Halk Kütüphanesi, Kongre Kütüphanesi veya başka bir kurumla işbirliği yapmayı düşündüklerinden, Beard buna güçlü bir şekilde muhalefet etti. Böylesi bir işbirliğinin Merkez'in örgütsel bağımsızlığına zarar vereceğini ve "kadınları yine kayıt dışı bırakacağını" savundu. Beard, Merkez içinde ayrı bir siyah kadın arşivi talebinde bulunan Siyah Kadın Arşivleri Komitesi'nin bir üyesi olan Sue Bailey

Thurman'a ayrıca gönderdiği bir mektupta, bu konudaki duygularını şöyle dile getirdi: "Birçok kadın ve erkek, kadınlar için ayrı bir arşiv kurulması fikrinin geçerliliğini inkâr ediyor. Kadınların erkeklerle eşit önem kazanmasının yolu kadınların rolünü abartmaktan geçiyor."¹⁷

Beard, "Merkez'i hayata geçirmeye kararlı kadınları" ve pek çok sponsoru bir araya getirdi. Onların katılımı, örgütün o dönemki hedeflerini tekrar değiştirdi. Carrie Chapman Catt, Jane Addams ve Elizabeth Cady Stanton'un kızı Harriet Stanton Blatch gibi kadın dostları, kadınların tarihini koruyacak bir arşivin kurulması için önemli katkılarda bulundular. Beard'ın projesinin kapsamı genişledi. Bu durum, yardımlarını esirgemeyen kadınların çok farklı geçmişlerden ve mesleklerden olmasının bir yansımasıydı. Rosika Schwimmer'ı mutsuz eden bu bakış açısı, Beard'ın Merkez'in misyonunu genişletmesi ve burayı sadece barış hareketinde yer alan kadınlara odaklanan bir yer olmaktan çıkarmasıydı.¹⁸ 1936'da Schwimmer, hayal kırıklığı yaşadığı için Merkez'in yönetim kurulundan istifa etti. Schwimmer'in, kendisinin ve diğer kadınların barış mücadelesindeki rolüne adanmış bir koleksiyon kurma hayali 1942'de New York Halk Kütüphanesi'nde gerçekleşecekti.¹⁹

Merkez nihayet Eleanor Roosevelt ve Frances Perkins gibi varlıklı kadınlardan gelen mali destekle ve Fannie Hurst, Inez Haynes Irwin, Georgia O'Keeffe ve Alice Paul'un dayanışmasıyla faaliyete geçmek için gerekli fonu topladı ve 15 Aralık 1937'de New York'taki Biltmore Otel'de resmi olarak kuruldu. Fransız tarihçi Fustel de Coulanges'ın "belge yoksa, tarih de yoktur" sözünün sloganlaştırıldığı bir broşürde Merkez'in amacı şöyle ifade edildi:

Toplumun bir üyesi olarak kadınların yaşamını, faaliyetlerini, ilgi alanlarını ve fikirlerini ele alan, kaynağı meçhul materyalleri toplamak için her yerde sistematik bir araştırma yapmak.... Mikrofilm ve diğer modern araçları kullanarak başka yerlerde bulunan önemli materyalleri çoğaltmak.... Kadınların tarihi inşasındaki rolünün tanınmasını teşvik etmek.²⁰ Geniş çaplı tanıtım ve tanınmış kişilerin ilk baştaki desteğine rağmen, Merkez,

15. Beard, *A Woman Making History*, 47–48. Uzmanlardan biri, Beard ile Kadınlar Partisi'nden Alice Paul arasındaki yazışmaları incelemek istedi. Beard, aralarında bazı önemli belgeler olsa da yazışmanın büyük bir kısmını saklamadığını söyledi ve ekledi "Beni arşivcilik işine sürükleyen kendi arşivlerim o kadar da önemli sayılmaz." Mary Beard'ın Mary Philbrook'a yazdığı mektup, 17 Kasım [1936], *A Woman Making History* içinde, 164.

16. Ann Kimbell Relph, "The World Center for Women's Archives, 1935–1940," *Signs* 4 (Bahar 1979): 599, 601.

17. Mary Beard'ın Rosika Schwimmer'a yazdığı mektup, 14 Şubat 1936, *A Woman Making History* içinde, 148; Mary Beard'ın Sue Bailey Thurman'a yazdığı mektup, 25 Mart 1940, *A Woman Making History* içinde, 198.

18. Mary Beard'ın Rosika Schwimmer'a yazdığı mektup, 12 Mayıs 1936, *A Woman Making History* içinde, 151; *A Woman Making History* içinde, 145.

19. Suzanne Hildenbrand ve E. Wynner, "Women for Peace: The Schwimmer-Lloyd Collection of the New York Public Library," *Special Collections* 3 (Bahar/Yaz 1986): 37–42.

20. Dünya Kadın Arşivleri Merkezi broşürü, International Organization Records [Uluslararası Kuruluşların Belgeleri], Sophia Smith Koleksiyonu (SSC), Smith Üniversitesi, Northampton, Massachusetts.

uzun vadeli hedeflerine ulaşmak için gerekli finansal desteği asla alamadı. Önderlik düzeyindeki ırksal meselelere dair anlaşmazlıklar Merkez'i daha da zayıflattı. Mary Beard, Siyah Kadınlar Ulusal Konseyi'nin (NCNW) kurucusu ve başkanı Mary McLeod Bethune'den Afrikalı Amerikalı kadın tarihini tanıtmaya amacıyla örgütsel yardım istemişti. 1920'lerin ortalarından itibaren Afrikalı Amerikalı kadınların tarihinin savunuculuğunu üstlenmesi nedeniyle, Bethune 1938'de Siyah Kadın Arşivleri Komitesi başkanlığına davet edildi.²¹ Bu daveti reddetmesine rağmen, Bethune ve Konsey ertesi yıl Merkez'le işbirliği yaptı. Ancak Afrikalı Amerikalı kadınlar, Merkez'in kendi davalarına verdiği desteğin çekimsiz kaldığı sonucuna vardılar. Hiçbir Afrikalı Amerikalı kadın yönetim kurulunda yer almıyordu, sadece iki Afrikalı Amerikalı kadından sponsor olması istenmişti ve komitenin saha çalışması için ayrılan bütçe çok düşüktü.²²

Hem üyeler arasında bu konularda yaşanan dayanışmanın eksikliğinden hem de projenin mali sıkıntılarının çözülememesinden ötürü hayal kırıklığı yaşayan Mary Beard, sonunda yönetim kurulundan istifa etti. 1940 yılı Haziran ayında yönetim kurulu üyelerine yazdığı bir mektupta, "Hareketin merkezine yeterince taze kan aktarılamadığı sürece, ne bu zamana kadar verdiğim sürekli hizmet ne de eski ya da yeni herhangi bir hizmet bizi hedefe ulaştırabilir... Para bulmak için gerçek bir gayret olmayacaksa, arşiv sağlama çalışmalarına devam etmeyeceğim," şeklinde görüş bildirdi.²³ Merkez'in Beard'ın istifasından kısa bir süre sonra 1940'ta tasfiye edilmesinin nedenleri arasında, İkinci Dünya Savaşı'nın patlak vermesi ve savaşa dahil olmayan örgütlerin fon sağlamadaki beceriksizliği gösterildi. Ancak Beard'ın kişisel görüşü farklıydı: "Savaş mağduru olduğumuz düşüncesinin arkasına saklanmak istemiyorum çünkü bence kendi beceriksizliğimizi saklamaktan başka bir şey yapmıyoruz."²⁴

Kendisi için kalıcı bir gelecek inşa edemese de Merkez, beş yıllık varlığı süresince Beard'ın kadın tarihinin korunması hakkındaki fikirlerini yaydı. Merkez, pek çok kadından taahhüt almıştı ve kadınları belgelerini bir arşiv merkezine bağışlamaya veya emanet etmeye teşvik etmek için yürüttüğü ön hazırlık çalışmaları son-

radan çok değerli olduğunu kanıtladı. Ayrıca, çok sayıda eyalet gönüllüsünün çabalarıyla özel kişilerde, tarih derneklerinde, üniversitelerde ve diğer arşivlerde kadınlar hakkında tarihi belgeler tespit edilmiştir.

Diğer birçok etkinliğin yanı sıra, Kongre Kütüphanesi ve Ulusal Arşivler'de kadın koleksiyonlarının sergilenmesine önayak olunmuştur. Merkez, Washington ve New York'taki ofislerden, kadın araştırmaları için gerekli ikincil kaynakların listeleri derlenmiş ve dağıtılmış, diğer kurumlardaki kadınlara dair verilerin muhafaza edildiği bir bilgi merkezi olarak hizmet verilmiş ve Amerikan toplumundaki kadınlarla ilgili bir dizi radyo konuşması için bilgi sağlanmıştır. Beard ayrıca Federal Eserler Projesi'nde Tarihi Belge Araştırması'nın bir memuru olan Ellen Woodward'ı "saha çalışanlarına talimat vermeye, bulunan kadın belgelerini not etmeye ve sayfa kenarına 'WH' [Women's History] ifadesini koymaya" ikna etti. Woodward'ın talimatları vermesine ve raporlama yapılmasına rağmen, Beard, Woodward'ın üstlerinin "fazlasıyla kızgın olduğunu ve bunun raporlarda yeri olmadığını söylediğini" hatırlattı.²⁵

Kısmen Mary Beard'ın Merkez'de yürüttüğü erken dönem çalışmaları nedeniyle, başta Radcliffe Üniversitesi ve Smith Üniversitesi olmak üzere birçok üniversite kadın tarihinin incelenmesi için gerekli kaynak materyalleri toplamaya başladı.²⁶ Bu koleksiyonlar 1940'ların başında şekillendikten sonra, diğer bazı kurumlar da kadın tarihiyle ilgili kaynakların belgelenmesi, korunması ve onlara daha iyi erişim sağlanması amacıyla ülke genelinde ek projeler başlattı.²⁷ Beard, Radcliffe Üniversitesi'nde

21. Marjorie White'in Mary McLeod Bethune'a yazdığı mektup, 28 Kasım 1938, Mary Beard Arşivi (SCH).

22. Bettye Collier-Thomas "Towards Black Feminism: The Creation of the Bethune Museum Archives," *Special Collections* 3 (Bahar/Yaz 1986): 43-66.

23. Mary Beard'ın Dünya Kadın Arşivleri Merkezi üyelerine yazdığı mektup, 26 Haziran 1940, Beard, *A Woman Making History* içinde, 211-12; Mary Beard'ın Miriam Holden'a yazdığı mektup, 15 Ağustos 1940, *A Woman Making History* içinde, 216.

24. Mary Beard'ın Miriam Holden'a yazdığı mektup, 10 Ekim 1940, Beard, *A Woman Making History* içinde, 220.

25. "Brief Report of the WCWA," (WCWA'nın Kısa Raporu) 13 Kasım 1939, Mary Beard Arşivi, SCH; Mary Beard'ın Margaret Grierson'a yazdığı mektup, 22 Haziran 1940, Mary Beard Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu.

26. Bu koleksiyonların tarihçesi ve içeriği için bkz. Patricia M. King, "Forty Years of Collecting on Women: The Arthur and Elizabeth Schlesinger Library on the History of Women in America," *Radcliffe Special Collections* 3 (Bahar/Yaz 1986): 75-100; Mary Elizabeth Murdock, "Exploring Women's Lives: Historical and Contemporary Resources in the College Archives and the Sophia Smith Collection at Smith College," *Radcliffe Special Collections* 3 (Bahar/Yaz 1986): 67-74. Kadın arşivlerinde özel referans konularına ilişkin tartışma için bkz. Anne Engelhart, "Remembering the Women: Manuscript Reference at the Schlesinger Library," *Reference Librarian* 13 (Güz 1985): 11-22.

27. Kadın tarihine ilişkin yeni kaynaklarla ilgili araştırmalar için bkz. Martha S. Bell, "Special Women's Collections in United States Libraries," *College and Research Libraries* 20 (Mayıs 1959): 235-42; Sandra L. Chaff, "Archives and Special Collections on Women in Medicine at the Medical College of Pennsylvania," *Bulletin of the Medical Library Association* 66 (Ocak 1978): 55-57; R. McQuaide, "A Well-Kept Secret: The Religious Archive as a Reference Source," *Reference Librarian* 13 (Güz 1985): 137-48; Eva S. Moseley, "Sources for the 'New Women's History'," *American Archivist* 43 (Bahar 1980): 180-90; Eva S. Moseley, "Women in Archives: Documenting the History of Women in America," *American Archivist* 36 (Nisan 1973): 215-22; Mary J. Oates, "Religious Archives Undo Stereotypes about the Role of Sisters," *Catholic Library World* 63 (1991): 47-52; Sarah Pritchard, "Library of Congress Resources for the Study of Women," *Special Collections* 3 (Bahar/Yaz 1986): 13-36. Kadın tarihini koruma

Wilbur Jordan ve Smith Üniversitesi'nde Herbert Davis gibi kütüphaneciler ve rektörler arasında tanınmaya başladı. Cott, Beard'ın Merkez'in kapanmasından önce bile "hem müfredatları hem de belge sağlama politikalarını etkileme girişiminde bulunduğunu," bu amaçla yüksek öğretim kurumlarıyla temasa geçtiğini belirtir. 1940'ların başından 1960'ların ortalarına kadar Smith Üniversitesi'nde kadın koleksiyonunun arşivciliğini üstlenen Margaret Grierson, Smith Üniversitesi'nin Beard'ın "tohumlarını ektiği birçok kurumdan sadece biri" olduğunu hatırlattı.²⁸

Beard'ın sayısız eğitim kurumuna katkısına dair kanıtlar Sophia Smith Koleksiyonu'ndaki yazışmalarda ve Schlesinger Kütüphanesi'ndeki Merkez'le ilgili belgelerde görülebilir. Dünya Kadın Arşivleri Merkezi'ndeki destekçilerinden birine yazdığı bir mektupta Beard, Syracuse'daki kütüphanecilerin "eğitimin ilerlemesi için" daha fazla kitap ve eser alma konusundaki önerilerine uyduğunu, bu sayede "Merkez'le ilişkisi olan herkesin, savaş sırasında toplumsal düşüncelerin tamamıyla kaybolup gitmediği hissini koruyabileceğini" belirtti. Beard sadece bu kurumlara tavsiyelerde bulunmakla kalmadı, aynı zamanda kadın araştırmaları için bazı önemli kaynakları da onlara dağıttı.²⁹

Dünya Kadın Arşivleri Merkezi Projesi, 1940'ın sonlarında rafa kaldırıldığında bağışlanan koleksiyonların çoğu Beard'ın korumasına alındı. O da bazı kitap ve eserleri bağışçıların talepleri doğrultusunda iade etti; bir kısmını da Radcliffe Üniversitesi, Meslek İlişkileri Kadın Enstitüsü, Connecticut Üniversitesi, Purdue Üniversitesi, Hunter Üniversitesi, Columbia Eğitim Fakültesi, Barnard Üniversitesi ve Smith Üniversitesi'ne dağıttı. Merkez tasfiye edilse de Beard'ın kurtarılan belgeleri dikkatlice dağıtması, bir biyografi uzmanına göre "kadın belgelerinin korunmasına yönelik düşüncelerin daha sonra benzer projelere kalkışan eğitimciler

arasında yayılmasını" sağladı.³⁰ Beard, birçok üniversite kütüphanecisine koleksiyonlarının kadın tarihi alanındaki yetkinliğine dair akıl vermekle birlikte en önemli katkısı Radcliffe ve Smith'teki kadın arşivlerine oldu. Beard'ın Merkez'e yüklediği misyon, kadınların kadın tarihi alanındaki eğitimini desteklemektir. Bu iki kurumdaki koleksiyonlara ilişkin motivasyonu, bu hedefin kadın okullarında kurulacak bir arşiv yoluyla gerçekleştirilebileceğine dair inancından kaynaklanıyordu.³¹

Mary Beard ve Radcliffe

Beard'ın Radcliffe'e katılımı, tanınmış bir süfrajist (kadınlara oy hakkı savunucusu) olan eski mezunlardan Maud Wood Park'ın 1943'te belgelerini bağışlamasından sonra bir Kadın Hakları Koleksiyonu kurulmasıyla gerçekleşti. Yeni atanan rektör Wilbur K. Jordan, koleksiyonun geliştirilmesi konusunda Mary Beard'la temasa geçti. Beard, Radcliffe'in bir kadın arşivi oluşturmadaki başarısına umutla cevap verdi; daha sonra Jordan'a çok sayıda mektup yazdı ve böyle bir koleksiyonun nasıl kurulması gerektiği konusunda tavsiyelerde bulundu. Bununla birlikte, önceki dönemde hevesli olmasına rağmen gelişen olaylardan dolayı Radcliffe'in Beard'ın öngördüğü projeye tam anlamıyla ilgi göstermediği sonucu çıkarılabilir. Beard, Margaret Grierson'a yazdığı bir mektupta Radcliffe, kütüphanecisinin hedeflenen koleksiyonun kapsamının ne olması gerektiğine ilişkin sorusundan bahsediyordu. O soruya biraz sinirlenmiş olan Beard "Kadınların dikkat çeken insani eserler kaleme aldıkları bir yer olmalı burası" diye cevap verdi. Beard'a göre erkek kütüphaneci bir an sessiz kalmış, sonra sormuştu, "Sizce kaç kitap olması gerekir - 5000 mi?" Beard cevap vermişti, "Bu iyi bir başlangıç olurdu doğrusu."³²

Beard'a göre, Radcliffe'deki koleksiyon çok yavaş büyüyordu. Beard, 1945 yılında "Başkan Jordan... Radcliffe'deki büyük kadın arşivinin tanıtımını hararetle ve maharetle yürütse de bilmediğim nedenlerden ötürü tökezliyor gibi," notunu düştü. Beard'ın hayal kırıklığını artıran olay, "Merkez'le ilgilenen ve finansal olarak katkıda bulunabilecek" kadınların listesini Jordan'a göndermesi ve kendisinin de Radcliffe projesine 1 000 dolar bağış yapmış olmasıydı. Ayrıca Merkez'in belgelerini, Leonora Reilly

altına almak için yapılan çeşitli projeler için bkz. Ronald J. Chepsniuk & Ann Y. Evans, "Videotaping [Women's] History: The Winthrop College Archives' Experience," *American Archivist* 48 (Kış 1985): 65-68; Ruth Edmonds Hill, "The Black Women Oral History Project," *Behavioral and Social Sciences Librarian* 4 (Yaz 1985): 3-14; "NOW Oral History Project at Radcliffe," *Library Journal* 115 (Mart 1990): 16; Diane Pederson, "The Photographic Record of the Canadian YWCA, 1890-1930: A Visual Source for Women's History," *Archivaria* 24 (Yaz 1987): 10-35; "Women's History: A Heritage of Strength and Vision," *Ohio Libraries* 2 (Ocak/Şubat 1989): 7.

28. Beard, *A Woman Making History*, 118; Margaret Grierson'ın William Beard'a gönderdiği el yazması eser (1959), Sophia Smith Koleksiyonu Bağışçı Klasörleri, Smith Üniversitesi Arşivleri, Northampton, Massachusetts.

29. Mary Beard'ın Alice Lachmund'a gönderdiği mektup, 7 Aralık 1942, Mary Beard Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu. Beard'ın bu babalara ilişkin yazışmaları Merkez'i destekleyen ve yazdıklarını Smith Üniversitesi'ne bağışlayan kadınların yazılarında görülebilir. Ayrıca bkz. Mary Beard Arşivi, SCH içindeki Merkez belgeleri.

30. Turoff, *Mary Beard as Force in History*, 72. Tasfiye edilen Merkez'den materyal alan kurumların tamamını içeren liste için bkz. Dünya Kadın Arşivleri Merkezi'nin genelgesi, 25 Kasım 1940, Uluslararası Kuruluşların Belgeleri, Sophia Smith Koleksiyonu. Beard'ın diğer kolejlerdeki faaliyetine dair incelemeler için bkz. Mary Beard'ın Alice Lachmund'a gönderdiği mektup, 17 Ağustos 1943, Mary Beard Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu.

31. Beard, *A Woman Making History*, 132.

32. Mektuplar arasında yer alan Mary Beard'ın Wilbur Jordan'a gönderdiği mektup, 14 Ocak 1944, 7 Haziran 1944, Mary Beard Arşivi, SCH; Mary Beard'ın Margaret Grierson'a gönderdiği mektup, 28 Ekim 1949, Mary Beard Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu.

ve Inez Irwin'in özel arşivlerini ve diğer koleksiyonları fakülteye vermişti. Beard projedeki ilerlemeyi takip etmesine rağmen, kadın arşivlerinin geliştirilmesi konusunda 1951'e kadar onunla tekrar temasa geçilmeyecekti.³³

Hayal kırıklığına uğrayan Beard, Radcliffe'in arşivcisine verdiği cevapta, sırf "projenin şu anki durumuna ilişkin detayları ilk defa öğrenmek amacıyla" başlangıçta verdiği desteği ve yaptığı katkıları hatırlatmıştı. Açık açık, "Radcliffe'in ABD'de harika bir koleksiyon kuracağına birçok kadını inandırdım, ancak Radcliffe'in bu inancı boşa çıkarmasından pişmanlık duyuyorum," diyerek mektubunu sonlandırdı.³⁴

Smith Üniversitesi Projesinin Başlangıcı

Beard 1940'ların başında, bir yandan Radcliffe Üniversitesi'ndeki projeye katılırken diğer yandan Smith Üniversitesi'nde gerçekleştirilen benzer girişimle de ilgilenmişti. Beard'ın çabaları Smith'de en azından bir kişi nezdinde sıcak karşılandı. Smith Üniversitesi'ndeki kadın koleksiyonunun daha sonraki başarısı özünde, Smith Üniversitesi'nin arşivcisi Margaret Grierson ve Mary Beard arasında gelişen "samimi, kalıcı dostluğa" bağlanabilir.³⁵

Karşılıklı tutkuları ve kadınların tarihini teşvik etme konusundaki ortak bağlılıkları yazışmalarında açık bir şekilde görülebilir ve 1940'ların başlarından Beard'ın 1958'deki ölümüne kadar uzanır. Grierson, kadın arşivi müdürü pozisyonu için önerilen tüm becerilere sahipti; "Çevirmendi, arşivciydi ve fon bulabilecek yetenekte bir kadındı." Beard'ın oğluna yazdığı bir mektupta Grierson, Mary Beard'dan şöyle bahsetti: "Kadınların tarihteki önemini net bir şekilde anlaşılması ve araştırma koleksiyonumuz için uygun yapının açık bir biçimde kavramsallaştırılması yolunda bize önderlik etti. Bu, gerçekten onun eseriydi."³⁶

Smith Üniversitesi'ne yeni atanan rektör Herbert Davis

14 Haziran 1941'de göreve başlar başlamaz, mezuniyet töreniyle beraber düzenlenen Mezunlar Derneği toplantısında kadın arşivleri kurulmasını önerdi. Arşivleri, kadın yazarlar tarafından yazılan edebi eserlerden oluşan bir koleksiyon olarak gören Davis böyle bir koleksiyonun "basılı kitaplara ek olarak, [...] bazı özel koleksiyonlar dışında başka bir yerde bulunmadığının [...]" altını çizdi. Ayrıca, bu tür bir koleksiyonun toplanmasına destek olmak için "Smith Üniversitesi Kütüphanesi dostlarından oluşan bir dernek" kurulmasını istedi: "Dernektekiler, elinde uygun kitap ve yazma eserler olan insanlarla iletişim kurmamıza yardımcı olacaklar."³⁷

Davis, hitap konuşmasından hemen sonra Beard'a bir mektup yazdıysa da bu mektup günümüze ulaşamadı. Beard, Davis'in mektubuna kendine has bir coşkuyla cevap verdi ve "tarihin inşasındaki rollerini keşfetmelerine aracılık etmek için öğrencilere daha zengin materyaller sunarak eğitimin temellerini genişletme niyetinden" ötürü Smith Üniversitesi'ne övgüde bulundu. Ancak Smith, "kadınların tarihsel gücüne dair bilgisi olan öğretim üyelerini işe almakta aynı kararlılık gösterilmedikçe bunun sağlanamayacağı" konusunda uyarıda bulundu: "Şu anda fakültemizde bu türden öğretim üyelerinin bulunmadığını söylemek bence abartı olmaz." Bu uyarı mektuplarına rağmen, Beard, Merkez'in destekçilerinden birini "[Başkan Davis] eğitimde gerçekten büyük adımlar atmaya amaçlıyor sanki, bana hedeflerini anlattı" ifadesiyle bilgilendirecek kadar umutluydu.³⁸

1941 yılı Ağustos ayında Smith Üniversitesi ile gerçekleştirdiği ilk temastan birkaç ay sonra, Beard, Smith'teki koleksiyon için Merkez'e ait bazı kaynak materyalleri Davis'e sundu. Davis'in hediye kabul etmesi ve birincil kaynakları korumaya olan bariz ilgisi, Beard'a "büyük keyif" verdi ve Beard "gelecekte sizinle daha fazla ve daha iyi çalışmalar yapmayı umuyorum," dedi.³⁹

Gerçekten de, Mary Beard kadın tarihiyle ilgili kitap ve diğer basılı materyalleri düzenli olarak Smith koleksiyonuna gönderdi. Çelişkili bir şekilde, Beard kendi el yazısı belgelerinin ve mektuplarının tarihçilerin gözünde çok az değeri olacağını düşünüyordu. Grierson'un onun belgelerini sağlama konusundaki ilgisine cevap olarak Beard, kendi bu tür belgeleri hiçbir zaman saklamadığını itiraf

33. Radcliffe'e bağışlanan materyaller Merkez'in yayımladığı genelgede listelendi, 25 Kasım 1940; Uluslararası Kuruluşların Belgeleri, Sophia Smith Koleksiyonu; Mary Beard'ın Nancy Cox-McCormack Cushman'a yazdığı mektup, 10 Ağustos 1945, Cushman Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu; Turoff, *Mary Beard as Force in History*, 65; Mary Beard'ın Wilbur Jordana'ya gönderdiği mektup, 27 Haziran 1944, Mary Beard Arşivi, SCH; bkz. Mary Beard'ın Nancy Cox-McCormack Cushman'a yazdığı mektup, 18 Mayıs 1947, Cushman Arşivi, Mary Beard'ın Marine Leland'a gönderdiği mektup, 6 Şubat 1951, Mary Beard Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu.

34. Mary Beard'ın Elizabeth B. Borden'a gönderdiği mektup, 8 Şubat 1951, Mary Beard Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu.

35. Lane, *Mary Ritter Beard: A Source Book*, 54.

36. Mary Beard'ın Wilbur Jordana'ya yazdığı mektup, 9 Ocak 1944, Mary Beard Arşivi, SCH; Margaret Grierson'ın William Beard'a el yazısıyla yazdığı taslak (1959), Sophia Smith Koleksiyonu Bağışçı Dosyaları, Smith Üniversitesi Arşivi.

37. Rektör Herbert Davis tarafından yapılan konuşmanın diktolo edilmiş metni, Mezunlar Derneği buluşmasından önce, 14 Haziran 1941, Rektörlük Ofisi belgeleri, Smith Üniversitesi Arşivi.

38. Mary Beard'ın Herbert Davis'e yazdığı mektup, 5 Ağustos 1941, Rektörlük Ofisi belgeleri, Smith Üniversitesi Arşivi; Mary Beard'ın Eva Hansl'a yazdığı mektup, 12 Ağustos 1941, Eva Hansl Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu.

39. Merkez'e ait materyallere yönelik önerisi için bkz. Mary Beard'ın Herbert Davis'e yazdığı mektup, 24 Ekim 1941; Mary Beard'ın Herbert Davis'e yazdığı mektup, 6 Kasım 1941; ayrıca bkz. 16 Kasım 1941 ve 21 Kasım 1941, Rektörlük Ofisi belgeleri, Smith Üniversitesi Arşivi.

etti, zira “yaptığı düzeltmelerin, zihnindeki muğlaklığı fazlasıyla ortaya koyduğunu görüyordu.” Hatta başka bir kadın koleksiyonunun bir parçası olarak Smith'e başla-
dığı “işe yaramaz konuşmalarının” bir kısmının “itibarın-
nın zedelenmesini önlemek için” yok edilmesini isteyecek
kadar ileri gitti. Ne yazık ki, Beard'ın evrakını saklamadı-
ğı itirafı doğrudu. Ancak, 1941 yılında yazdığı mektupta-
ki “vermek zorunda olmadıklarımı başkalarının size ver-
mesini sağlayacağım” vaadi, Beard ve Grierson arasında
verimli bir ilişkinin başlangıcına işaret eder.⁴⁰

Rektör Davis'in kadın arşivlerinin sorumluluğunu üst-
lenmesini öngördüğü Smith Üniversitesi Kütüphanesi
Dostları (FSCL) adlı dernek, 20 Şubat 1942'de Mezun-
lar Derneği buluşmasında resmen kuruldu. 1940'tan
beri Smith Üniversitesi arşivcisi olan Margaret Grierson,
derneğin yönetici sekreteri ve kadın koleksiyonu
müdürü olarak atandı. Bu koleksiyon derneğin özel bir
projesi olarak tanıtılmıştı. Dostlar derneğinin detaylı
yıllık raporlarının ilkinde Grierson, Kadın Yazarların
Eserleri koleksiyonunun “ilk aşamada kadınlara, erkek
kardeşlerine sunulanla eşdeğer bir eğitim sağlamak su-
retiyle onların başarı şansını önemli ölçüde artırmaya
uygun bir proje olduğunu” bildirdi.⁴¹

Kadın koleksiyonu önerisini ortaya atan Herbert Davis
olduğu halde, resmi kuruluşun sonra amaçlanan görev-
in ne olduğundan ne o ne de Grierson emindi. Davis,
onu edebi bir koleksiyonla sınırlamaktan yana gibiydi.
Ancak Grierson, 1940 yılında görevi devraldığı üniversi-
te arşivcisi Nina Browne'a yazdığı bir mektupta karar-
sızlığını şöyle dile getirmişti: “Bence Rektör Davis'in ne
istediğine dair net bir fikrinin olmadığını düşünmekte
hakklısınız.” Koleksiyonu edebiyatçı kadınların ötesine
taşıma konusunda Beard'ın nüfuzuna açıkça gönder-
mede bulunan Grierson, mektuba şöyle devam etti: “Bil-
diğiniz gibi, Bayan Beard, ihmal edilmiş kadın arşivleri
çalışmalarımızı sürdürdüğümüzü umuyordu.”⁴²

1943 yazının başlarında, Beard, Grierson'u, örnek bir
arşiv” fikrini ve bu ideali gerçekleştirmek için gereken
adımları tartışmak üzere Milford Connecticut'daki
evine davet etti.⁴³ Daha sonra Beard'ın Smith'e dair ön-
görülerini hakkında şüpheli olduğunu itiraf etmesine
rağmen, Grierson davetten “Heves benim göbek adım!”

diyerek dönmüştü. Grierson, Beard'ın evinde kaldığı
kısa süre zarfında, kadınların tarihi şekillendirmedeki
rolünün tarihçiler tarafından görmezden gelindiğine
ikna olmuştu. Artık Smith koleksiyonunun, “kadınlarla
ilgili çalışmaların yanı sıra, kadınlar tarafından yazılan
eserleri de kapsayacak şekilde yeniden tanımlanması
gerektiğine inanıyordu. [...] Koleksiyon, “ulusal büyüme
modellerimizi şekillendirici bir güç olarak Amerikalı
kadınların fikirlerini, ilgi alanlarını, vizyonlarını, çaba-
larını ve başarılarını kaydeden ve yansıtan materyalleri
de içermeliydi.” Şaşırtıcı bir şekilde, Davis, daha önceki
edebi koleksiyon önerisinden bu kadar uzaklaşmayı
sorun etmemiş görünüyordu. Grierson'a göre, “Davis,
kadın faaliyetlerinin çeşitli yönleri hakkında konuşmak
üzere kadınları davet etmeyi bile önermişti.”⁴⁴

Grierson'un “yeni” koleksiyona destek kazanmada gös-
terdiği başarıyı duyan Beard, yeni dostuna şöyle övgüde
bulundu: “Ustaca bir başarı kazandı. [...] Senin etkin, ka-
dınların tarihteki yerine yönelik yeni bir yorum tasarla-
mada önemli bir rol oynayacak.”⁴⁵ Bununla birlikte, farklı
bir kadın koleksiyonu olasılığı herkes tarafından ço-
kuyla karşılanmadı. Grierson'un Kütüphane Dostları'nın
yıllık raporunda belirttiği gibi bir mezun, “Kadınlar insan
değil mi?” diyerek ayrı bir kadın koleksiyonu kurulması-
nı protesto etti. Grierson şu cevabı verdi: “Koleksiyonun
amacı kesinlikle cinsiyetler arasındaki ayrımı keskinleş-
tirmek değil, kadın eserlerinin erkeklerin eserleriyle her
anlamda boy ölçüşebileceğini ortaya koyan etkileyici
kanıtlar toplayarak ayrımı azaltmak.”⁴⁶ Beard için bu
olay neden bir kadın arşivine ihtiyaç duyulduğunun mü-
kemmeli bir örneği idi. Bu soru, pek çok kadının “ ‘insan’
olarak kabul edilip göz ardı edilmemeleri gerektiğini
fark etmeye” ihtiyaç duyduğunu gösteriyordu.⁴⁷

1945 yılında bu koleksiyon, Kadınlar Hakkındaki ve Ka-
dınların Yazdığı Eserlerden Oluşan Tarih Koleksiyonu
olarak yeniden adlandırıldı. İsim değişikliğinin Beard'ın
önerilerine doğrudan cevap olup olmadığı kesin değil-
dir. Kadın koleksiyonu, Kütüphane Dostları için o kadar
önemli bir proje haline geldi ki, 1945'te kütüphaneci
Harriet McPherson, rektörlük makamına yazdığı yıllık
raporda, koleksiyona şöyle özel bir atıfta bulundu: “Ka-
dınlar hakkında ve kadınlar tarafından üretilmiş mater-
yallere adanmıştır.”⁴⁸

40. Mary Beard'ın Margaret Grierson'a yazdığı mektup, 7 Aralık 1941, Mary Beard Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu; Mary Beard'ın Margaret Grierson'a yazdığı mektup, 8 Kasım 1948, Mary Beard Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu.

41. *Smith Üniversitesi Kütüphanesi Dostları'nın Yıllık Raporu*, Mart 1942, Smith Üniversitesi Arşivi.

42. Margaret Grierson'ın Nina Browne'a yazdığı mektup, 8 Nisan 1943, Nina Browne Arşivi, Smith Üniversitesi Arşivi.

43. Mary Beard'ın Margaret Grierson'a yazdığı mektup, 1 Haziran 1943, Mary Beard Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu.

44. Margaret Grierson'ın Nina Browne'a yazdığı mektup, 10 Temmuz 1943, Nina Browne Arşivi, Smith Üniversitesi Arşivi.

45. Mary Beard'ın Margaret Grierson'a yazdığı mektup, 27 Haziran 1943, Mary Beard Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu.

46. *Annual Report of the Friends of the Smith College Library*, 1943, Smith Üniversitesi Arşivi.

47. Mary Beard'ın Margaret Grierson'a yazdığı mektup, 11 Nisan 1943, Mary Beard Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu.

48. *Bulletin of Smith College*, Rektörlük Raporu Sayısı, 18 Aralık 1945, Smith Üniversitesi Arşivi.

Kadın arşivleri, 1870'te Smith Üniversitesi'nin kuruluş aşamasında servetini bağışlayan Sophia Smith onuru na Sophia Smith Koleksiyonu olarak 1946'da yeniden adlandırıldı. Kütüphane Dostları'nın 1946'ya ait yıllık raporunda, Grierson, "kadın tarihine dair daha kapsamlı ve açık bir bilgi birikimi elde etmeye yönelik materyallerin bir araya getirilmesi, kurucumuzun niyetiyle aynı doğrultuda" diyerek erkeklere her dönem sunulanla aynı titizlikte akademik eğitimi kadınlara da sunma amacından bahsetti. Grierson'ın arkadaşı ve kadın koleksiyonunun destekçisi olan bir mezun bir üniversite yayınında, projenin "Smith Üniversitesi'nin geleceğe yapacağı en önemli katkılardan biri olacağını" belirtti.⁴⁹ 1947'nin sonunda, kadın koleksiyonunun mezunlar ve üniversite dostları arasındaki popülerliği hızla artıyordu. Kütüphane Dostları, halihazırda yedi yüzü aşan üye sayısının, büyük ölçüde "kadınların sosyal ve entelektüel tarihi hakkındaki materyallerin toplanmasında artan popülerleşmeye" bağlı olduğunu bildirdi.⁵⁰

Smith Üniversitesi, kadınların katkılarının erkeklerinkiyle eşit muamele görmesini sağlamak için, halihazırda kütüphanede bulunan materyallerle kadınlar tarafından ve kadınlar hakkında yazılan eserleri aynı yerde tutmaya karar verdi ve böylece "kütüphane içindeki materyallerin fiziksel anlamda ayrıştırılmasını" önledi.⁵¹ Ancak kadın eserlerinin kütüphane kataloğunda temsil edilme biçiminde Beard'ın görüşleri etkili oldu. Tek bir katalogla hizmet veren büyük bir kütüphanede, kadınlara ilişkin materyallerin görünmez hale gelmesinden çekinen Beard "konuyla alakalı bir araştırma yapılırken" bu tür bir katalogun gerekli olacağını vurgulayarak kütüphaneye kadınlarla ilgili materyaller için ayrı bir katalog oluşturmalarını önerdi. Beard, kadınların kent tarihinde oynadığı rolü araştırırken edindiği deneyimleri bu tezi desteklemek için kullandı ve o dönemde kadınlarla ilişkili ayrı bir katalogun bulunmadığı New York Halk Kütüphanesi'nde kadınlar hakkındaki materyallere ulaşamadığını belirtti. Beard'ın alınan karar üzerinde etkili olup olmadığını ortaya koymak mümkün olmasa

da Smith Kütüphanesi 1947 yılında kadın tarihiyle ilgili ayrı bir fiş kataloğu geliştirdi.⁵²

Grierson, bu düzenlemeyi Radcliffe'teki kadın arşivleriyle karşılaştırırken "[Radcliffe'te] fiziksel olarak ayrılmış bir koleksiyon olduğunun" altını çizdi. Ona göre, "esasen feminist olan eserlerin birçoğu fiziksel olarak başka yerde tutulduğunda önemini yitiriyor[du]. [...] Bir cinsiyeti ayrı bir dünya olarak düşünmek yapmacıktan öteye geçmeyecek[ti]." Fiziksel olarak ayrılmamış bir koleksiyon kurma hedefiyle hassas materyallerin korunmasını sağlama hedefi arasında denge kurmak, Grierson'un zihnini meşgul eden bir ikilemdi. Hazırladığı 1947 yılına ait raporda, Smith'teki "el yazması koleksiyonlar, yazışmalar, kuruluş belgeleri, kısa süreli yayınlar" gibi sayısı sürekli artan materyallerin özel bir depolama tesisi gerektirdiğini kabul etti.⁵³ Grierson'un detaylı bağış listesi 1940'ların sonuna kadar istikrarlı bir şekilde büyümeyi sürdürdü. 1949'dan itibaren Grierson'un yıllık raporlarında, Sophia Smith Koleksiyonu kapsamındaki satın almalar için ayrı bölümler oluşturuldu, bağışlanmış kitap ve el yazmaları *edebi ilgi alanları, eğitim, din, tıp, kadın hareketi, kölelik karşıtı hareket ve yabancı materyaller* gibi başlıklar altında listelendi.

Sophia Smith Koleksiyonu Olgunlaşıyor

Sophia Smith Koleksiyonu'nun yedinci yılı, Smith Üniversitesi'nin rektör seçimiyle aynı yıla denk geldi. Bir kadının atanma olasılığının çok düşük olduğunun farkında olan Beard, "Keşke tüm ülkede, kadınları Herbert Davis'in yerine geçecek kadar tanıyan bir kadın olsaydı, ne kadar muazzam olurdu!" diye haklı olarak şikâyet etti.⁵⁴

Benjamin Fletcher Wright 1949'da Davis'in yerine seçildiğinde Beard, üniversitedeki kadın koleksiyonuna verilen desteğin devam edeceğinden umutluydu. Beard, Radcliffe'in rektörü Wilbur Jordan'ın evinde müstakbel rektörle tanışmıştı. Bu olayı, "Profesör Wright, kadınlara dair fikirlerimden daha çok bahsetmemi *istedi* benden" diye anacaktı. Ne yazık ki Wright, bir üniversitenin bu tür bir araştırma tesisine ihtiyaç duyduğuna inanmıyordu, bu

49. Sophia Smith, koleji, kadınlar için yeni olanaklar sağlayan bir yer olarak gözünde canlandırdı ve şöyle dedi: "Benim tasarımı, cinsiyetimi daha az kadınsı bir hale getirmek değil, kadınlığın gücünün ulaşabileceği yere kadar kendimi geliştirmek ve kadınları, şu anda mahrum edildikleri fayda, mutluluk ve onur araçlarıyla donatmaktır." Kadın koleksiyonu, görünüşe bakılırsa, Smith'in kadınlara sunmayı amaçladığı eğitimsel deneyimin ayrılmaz bir parçası haline gelebilir. Bu sözler Sophia Smith'in son arzusudur ve vasiyetnamesinden alınmıştır; 8 Mart 1870, Smith Üniversitesi Arşivi; Smith Üniversitesi Kütüphanesi Dostları Yıllık Raporu, 1946; kadın koleksiyonuna kendini adanmış dostlardan biri de Dorothy Bush'tu, yazdığı makale *Smith College Quarterly*'nin 37. cildinde (Ağustos 1946) yayımlandı, Smith Üniversitesi Arşivi.

50. *Annual Report of the Friends of the Smith College Library, 1947*, Smith Üniversitesi Arşivi.

51. *Annual Report of the Friends of the Smith College Library, 1945*, Smith Üniversitesi Arşivi.

52. Mary Beard'ın Margaret Grierson'a yazdığı mektup, 22 Haziran 1944, Mary Beard Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu. Yeni kataloga ilişkin daha detaylı bir tanıtım için bkz. *Annual Report of the Friends of the Smith College Library, 1947*.

53. Grierson'un koleksiyonların düzenlenmesine ilişkin yorumları için bkz. Margaret Grierson tarafından hazırlanan "Consideration of Several Aspects of the Sophia Smith Collection in Comparison with the Radcliffe Women's Archives" başlıklı rapor, Eylül 1950, Smith Üniversitesi Arşivi/Sophia Smith Koleksiyonu Belgeleri, Smith Üniversitesi Arşivi; *Annual Report of the Friends of the Smith College Library, 1947*, Smith Üniversitesi Arşivi.

54. Mary Beard'ın Dorothy Hamilton Brush'a yazdığı mektup, 26 Ocak 1949, Dorothy Brush Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu.

yüzden Davis'in Sophia Smith Koleksiyonu'nun genişletilmesine ilişkin sözünü tutmadı.⁵⁵ Bununla birlikte, Wright konusunda yaşadığı ilk hayal kırıklığından sonra Beard, Grierson'a, Wright'ın desteği olsa da olmasa da koleksiyonun "gelişimi devam edecek, haklı olarak beyan ettiğiniz şekilde, kadınların yüksek öğrenimine yönelik bir merkez olacaktır" dedi.⁵⁶ Grierson da bunu onayladı.

1950'lerin başında Beard, Smith Üniversitesi'ndeki arşiv programını kadın tarihiyle ilgili seminerleri içerecek şekilde genişletmek için çalışmalara başladı. Wright'ın Smith Üniversitesi'nde rektörlük görevine başlamasından 1950'lerin ortasına kadar geçen sürede Beard bu tür seminerlere destek toplamak için kampanyalar yürüttü. Her ne kadar üniversitede birkaç söyleşi etkinliği planlanmış ve her şeyden şüphe duyan rektöre çok sayıda mektup yazmış olsa da çabaları sonuçsuz kaldı; sadece sürekli istekte bulunarak onu rahatsız ediyor gibiydi. Beard bu konuyla ilgili bir mektupta, "Smith Üniversitesi'nde kadınların tarihteki yerine odaklanan bir ders açmanın zamanının geldiğini düşünmüyor musunuz artık?" diye sordu. Wright, mektubun kenarına sekreteri için "Şuna bir son verilsin artık!" notunu ekledi.⁵⁷

Margaret Grierson'un daha sonra kaleme aldığı gibi Wright, Sophia Smith Koleksiyonu'nu, özellikle de kadın tarihine ilişkin seminerler düzenleme fikrini pek önemsememişti.⁵⁸ Ancak yönetimin desteği olsun olmasın Sophia Smith Koleksiyonu'nun önemi fark edildi. 1950'lerde Kütüphane Dostları'na ait yıllık raporlar kitap ve el yazması koleksiyonunun büyümesine ek olarak kadın koleksiyonunda kaynak materyallerin kullanımında da sürekli bir artış olduğunu belgeliyorlardı. Ancak, müdürü gerçekten üzen, Smith bünyesinde ve çevredeki üniversitelerde çok az öğretim üyesinin bu kullanıcılar arasında olmasıydı.

Sophia Smith Koleksiyonu projesine dahil olduğu dönemde Mary Beard, öğretim üyelerinin arşivleri derslerine dahil etmeleri halinde başarılı olunacağı konusunda uyarıda bulunmuştu. Arşivlerin bir amacı da kadınları kendi geçmişleri hakkında eğitmek olduğundan, "öğretim üyelerinin araştırma projeleri yoluyla iş-

birliği yapması zorunluydu." Margaret Grierson, Smith'te tarih profesörü Daniel Aaron gibi birkaç öğretim üyesi koleksiyonu ödevlere dahil etse de özellikle Amherst ve diğer yerel üniversitelerdeki öğretim üyelerinin daha ilk günlerden öğrencileri koleksiyondaki kaynak materyalleri kullanmamaya "yönlendirdiğinden" anılarına bahsetmişti.⁵⁹ Bu durum yavaş da olsa değişti; ama sonuçta değişti. 1950'lerin sonlarına doğru Smith'teki birçok öğretim üyesi ve öğrenciyle birlikte, diğer üniversitelerde giderek artan sayıda öğretim üyesi, koleksiyondaki eşsiz parçaların değerini nihayet anladı. Grierson'un, Mary'nin oğlu William Beard'a 1959 yılında yazdığı bir mektup, koleksiyonun öğretim üyelerinin alışkanlıklarını ne ölçüde değiştirdiğini ortaya koyuyor: "[Mary Beard] bunu görse pek mutlu olurdu. [...] En az bir düzine profesör derslerini, kadınları da kendi alanlarına dahil edecek şekilde yeniden düzenledi."⁶⁰

Giderek daha çok sayıda insan Sophia Smith Koleksiyonu'nu överken üniversite yönetiminin desteği aralıklı olarak ve öngörülemez bir şekilde devam etti. Bu nedenle, koleksiyonun 1950'li ve 1960'lı yıllardaki büyümesi, Grierson'un kapsamlı ve açıklayıcı raporları ve potansiyel bağışçılarla kurduğu ustaca ilişkileri sayesinde süreklilik kazandı. Günümüz arşiv uzmanlarından Maida Goodwin'e göre, Grierson, sıklıkla koleksiyonların içeriğine bağışçılardan daha hâkimdi. William Lloyd Garrison'un büyük kızı Eleanor Garrison'a 1948'de yazdığı bir mektupta, Garrison ailesinin arşiv saklama merkezi arayışında "fikren Smith'e daha yakın" olduğunu bildirmesi, Grierson tarafından sevinçle karşılanmıştı. İlk bağış küçük olmasına rağmen, Grierson Garrison'a "bize bağışladıklarınız [...] haritadaki yerimizi daha görünür kıldı" demeyi ihmal etmedi.⁶¹ Garrison ailesine ait belgeleri içeren yüzden fazla kutunun rafları süslediği göz önüne alındığında, Grierson'un ithafı boşuna değildi. Ailesinin yaptığı bağışlardan birinin altındaki açıklamaya karşılık Eleanor Garrison şu yorumu yaptı: "Tabii ki raporu tekrar tekrar okudum ve tüm övgü dolu sözlerden gurur duydum. Bağışların kesinlikle hakkını verdiniz."⁶² Diğer tüm alımlarda olduğu gibi Grierson, yıllık raporlarında koleksiyona yapılan eklemeler hakkında kapsamlı notlara yer vermekten vazgeçmedi. Grierson, ilk başta Smith Üniversitesi Kütüphanesi Dostları'nın yönetici sekreteri olarak rolünün ne olacağını bilmediğinden bahsetti, ancak topluluğun muhtemelen "koleksiyonlar

55. Wright ile yaptıkları görüşmeye dair detaylar için bkz. Mary Beard'ın Margaret Grierson'a yazdığı mektup, 19 Mart 1949, Mary Beard Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu. Wright'ın Sophia Smith Koleksiyonu hakkında görüşleri için bkz. Margaret Grierson'ın Eleanor Garrison'a yazdığı mektup, 3 Aralık 1950, Margaret Grierson Arşivi, Smith Üniversitesi Arşivi.

56. Mary Beard'ın Margaret Grierson'a yazdığı mektup, 17 Şubat 1951, Mary Beard Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu.

57. Mary Beard'ın Benjamin Fletcher Wright'a yazdığı mektup, 4 Nisan 1954, Sophia Smith Koleksiyonu Belgeleri, Smith Üniversitesi Arşivi.

58. Margaret Grierson'ın Barbara Turoff'a yazdığı mektup, 16 Ekim 1979, Sophia Smith Koleksiyonu Bağışçı Dosyaları, Smith Üniversitesi Arşivi.

59. Mary Beard'ın Margaret Grierson'a yazdığı mektup, 6 Mart 1944, Mary Beard Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu; Margaret Grierson'ın Anke Voss-Hubbard ile söyleşi, 5 Temmuz 1993.

60. Margaret Grierson'ın William Beard'a yazdığı mektup, 1959, Sophia Smith Koleksiyonu Bağışçı Dosyaları, Smith Üniversitesi Arşivi.

61. Margaret Grierson'ın Eleanor Garrison'a yazdığı mektup, 19 Kasım 1948, Garrison Ailesi Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu.

62. Eleanor Garrison'ın Margaret Grierson'a yazdığı mektup, 19 Mart 1950, Garrison Ailesi Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu.

hakkında yazmasını” istediği sonucuna vardı.⁶³ Günlük kayıtlarında, içeriğini rapor etmeden önce Grierson’ın her yeni alımı dikkatle incelediği görülmektedir.

Mary Beard, Smith koleksiyonundaki faaliyeti boyunca, okunması gerektiğini düşündüğü çok sayıda kadının makalesine dikkat çekmişti. Ayrıca mektuplarında olası bağışçılara dair tavsiyelere sık sık yer vererek Grierson’a koleksiyon yönetiminde proaktif bir yaklaşım izlemesini tavsiye etti.⁶⁴ Beard, arşivlerin kapsamını etkilemeye çalışmıyordu. Özel bir görüşmesinde, Alma Lutz’un yazdığı Elizabeth Cady Stanton biyografisini eleştirirken Lutz’tan “toy bir entelektüel” olarak söz etse de Beard, Lutz’un makalelerinin koleksiyon için çok değerli olacağına inanıyordu. Ayrıca Beard, yoksul kadınlara doğum kontrol araçları dağıtmak konusunda Margaret Sanger’la aynı fikirde değildi, ancak Grierson, Sanger’in yazdıklarını aldığından bahsettiğinde Beard bunların “[kadınlar] için temel materyaller arasında olduğunu” söyledi. Müzikolog Sophie Drinker’in koleksiyonuyla ilgili olarak Beard zeki bir yorum yaptı: “Evinde kadınlar tarafından yazılmış kitaplardan ve kadınlar hakkındaki eserlerden oluşan olağanüstü bir kitap koleksiyonu olan hevesli bir koleksiyoncu [...] ölmeden önce ne yapacağını ya da nereye bağışlayacağını merak ediyorum doğrusu.”⁶⁵

Beard, Sophia Smith Koleksiyonunu genişletmedeki rolünü küçümsedi, ancak Grierson, Beard’ın koleksiyona dahil olmasıyla potansiyel bağışçıların ilgisinin de arttığını ona bildirdi. Beard’ın tanınmış kadınlar arasındaki itibarı, koleksiyona olan inancıyla birleştiğinde, yıllar içinde bazı önemli kazanımları da beraberinde getirdi.⁶⁶ Beard’ın 1958’deki ölümünden sonra bile, Japon

kadınları hakkında bir kitap üzerinde onunla birlikte çalışan bir kadın, sırf Beard’ın hevesi hatırına, onunla olan yazışmalarını Smith koleksiyonuna göndermişti.⁶⁷

1968’de, emekli olduktan üç yıl sonra mütevelli heyet üyeleri, başarıları ve hizmetleri karşılığında Margaret Grierson’a Smith Üniversitesi Madalyası’nı takdim ettiler. Ödülü açıklayan Rektör Thomas C. Mendenhall, “Yetenekli ellerinizle Koleksiyon nihai şekline ve amacına kavuştu: Dünya kadınlarının entelektüel ve sosyal tarihi,”⁶⁸ demişti.

Grierson, başarıları karşılığında aldığı ödüller konusunda çok alçakgönüllüydü. Sophia Smith Koleksiyonu’nu kuran ve büyüten yirmi çalışmasına rağmen 1992 yılında, yaptığı çalışmalardan şöyle bahsediyordu: “Sadece başlangıç için; toprağa bir meşe palamudu dikmek için oradaydım.” Daha sonra koleksiyona dair övgüyü en azından kısmen Mary Beard’ın hak ettiği konusunda ısrar etti. 1961’de Grierson, bir bağışçıya, “Keşke [Mary Beard] projenin nasıl geliştiğini görmek ve bize sürekli tavsiyede bulunmak için burada yanımızda olsaydı. Umarım girişimimizin Mary Beard’ın sağlam fikirlerinin en azından bir kısmını gerçekleştirmek için büyük bir çaba sarf ettiği herkes nezdinde açıktır.”⁶⁹

Akademik kütüphaneler birincil kaynakları sağlamakla meşgulken Beard’a göre arşivler sadece erkeklerin araştırmalarını destekliyordu. 1938’de bu durumdan cesurca şöyle bahsetti:

Herhangi bir arşiv merkezinde kadınların hikâyelerini bir araya getirmek için sistematik bir çaba gösterilmedi. [...] Kütüphane müdürlerinin çoğu erkek. Doğal olarak el yazmaları erkek bakış açısıyla ele alınıyor. Bu koşullar göz önüne alındığında, [...] kadınların makaleleri için özel bir kütüphane ihtiyacı makul görünüyor.⁷⁰

Beard’ın çalışmasının gösterdiği üzere, kadın arşivleri kurma mücadelesi birçok engeli aşmak zorunda kaldı.

63. Margaret Grierson’ın Anke Voss-Hubbard ile söyleşi, 5 Temmuz 1993.

64. Bu mektupta, Beard oy hakkı yasasıyla ilişkili materyallerin toplanması amacıyla Kongre Kütüphanesi’nde çalışan Luther Evans ile iletişime geçilmesi tavsiyesinde bulunuyor. Mary Beard’ın Margaret Grierson’a yazdığı mektup, 30 Temmuz 1945. Diğer bir mektupta da Latin Amerika ülkelerine dair materyaller için iyi bir kaynak olabilecek, Devlet Bakanlığı’nda çalışan bir doktorun ismine yer verilmiştir. Mary Beard’ın Margaret Grierson’a yazdığı mektup, 14 Ekim 1944. Başka bir mektupta da, Merkez’deki konuşmasının orijinal kopyasını almak için Grierson’ın Eleanor Roosevelt ile iletişime geçmesini tavsiye etmektedir. Mary Beard’ın Margaret Grierson’a yazdığı mektup, 26 Ekim 1945. Bütün mektuplar Sophia Smith Koleksiyonu’ndaki Mary Beard Arşivi’ndedir.

65. Beard’ın Lutz ile ilgili yorumları için bkz. Mary Beard’ın Margaret Grierson’a yazdığı mektup, 6 Mart 1944; Sanger ile ilgili yorumları için bkz. Mary Beard’ın Margaret Grierson’a yazdığı mektup, 2 Temmuz 1946; Drinker ile ilgili yorumla için bkz. Mary Beard’ın Margaret Grierson’a yazdığı mektup, 31 Mart 1950. Bütün mektuplar Sophia Smith Koleksiyonu’ndaki Mary Beard Arşivi’ndedir.

66. Beard ailesinin savaş sırasında müdahaleci olmayan tutumundan ötürü, Mary Beard, “Beard isminin birçok bölgede aforoz edildiğine” inanıyordu ve “bu ismin arkasından sağlam olduğu” düşüncesine kuşkuyla yaklaşıyordu. Mary Beard’ın Margaret Grierson’a yazdığı mektup, 6 Mart 1944, Mary Beard Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu. Beard’ın yarattığı etkiler için bkz. Margaret Grierson’ın Nina Browne’a yazdığı mektup, 15 Nisan 1944, Nina Browne Arşivi, Smith

Üniversitesi. Örneğin bu mektuplarda, Beard gazeteci Margery Steer’a ve Merkez’de çalıştığı dönemden arkadaşı Alice Lachmund’a kaynak materyalleri Smith’e göndermelerini tavsiye eder. Mary Beard’ın Margery Steer’e yazdığı mektup, 28 Nisan 1951, Margery Steer Arşivi; Mary Beard’ın Alice Lachmund’a yazdığı mektup, 30 Mart 1943, Mary Beard Arşivi, Sophia Smith Koleksiyonu.

67. Ethel Weed’in Margaret Grierson’a yazdığı mektup, 31 Mayıs 1960, Sophia Smith Koleksiyonu Bağışçı Dosyaları, Smith Üniversitesi.

68. T. C. Mendenhall’ın Smith Üniversitesi Madalyonuna atıfta bulunduğu 23 Ekim 1968 tarihli metin için bkz. Margaret Grierson Arşivi, Smith Üniversitesi Arşivi.

69. Margaret Grierson’ın Amy Hague’a yazdığı mektup, 17 Eylül 1992, Margaret Grierson Arşivi; Margaret Grierson’ın Margery Steer’e yazdığı mektup, 4 Nisan 1961, Sophia Smith Koleksiyonu Bağışçı Dosyaları, Smith Üniversitesi Arşivi.

70. Mary Beard’ın Elsie Yellis’e yazdığı mektup, 16 Mayıs 1938, Mary Beard Arşivi, SCH.

1930'lu ve 1940'lı yıllarda akademik çalışmaları profesyonelleştirmek ve kurumsallaştırmak için üniversitelerde gerçekleştirilen tarihi dönüşümde kadın tarihine yer verilmedi. Mary Beard gibi öncüler, kadın tarihinin ancak kadın arşivlerinin kurulmasıyla tamamen profesyonelleştirilebileceğini ve kurumsallaşabileceğini fark edene kadar da bu durum böyle devam etti.

Sophia Smith Koleksiyonu'nun erken tarihi, genellikle arşivlerin gelişiminin, nasıl olup da arşivci olmayanların vizyonuna ve insafına kaldığını da ortaya koymaktadır. Beard, Smith Üniversitesi'nin kadınlara yönelik birincil kaynak materyallerden koleksiyon oluşturma fikrine doğrudan ilham kaynağı oldu ve diğer birçok kurumda bu tür koleksiyonların kurulmasını teşvik etti. Beard'ın, Merkez'in kuruluş sürecinde belirttiği gibi: "Ancak Büyük bir Kadın Arşivi kurulmasına yönelik planımızla, üniversitelerde ve toplumda konuya ilginin ve görüşlerin teşvik edilmesini başarırız, bu hareketin haklılığına inanacağım."⁷¹ Beard, kendini kadınların başarılarına ilişkin kanıtları korumaya adanmış ve bu planını gerçekleştiren bilgili biri olan Margaret Grierson'la karşılaştığı için şanslıydı.

Not

Bu makale, 1994 yılında Amerikan Arşivciler Derneği'nin, arşiv çalışmaları öğrencilerinin üstün yazma becerilerini ödüllendirmek için dağıttığı **Theodore Calvin Pease** Ödülü'nü kazandı.

71. Mary Beard'ın Theodore C. Blegen'e yazdığı mektup, 14 Temmuz 1939, Mary Beard Arşivi, SCH.